

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6Csp/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120391820
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2021:6120391820.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín, sudkyňou JUDr. Janou Veselou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, proti žalovanému: W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX A. XX/XX, zastúpený JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom 010 01 Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, o zaplatenie sumy 7.015,89 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie **z a s t a v u j e** v časti o zaplatenie sumy 67,16 eur.
- II. Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a**.
- III. Žalovaný **m á** voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 98,36%.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 20.10.2020 v upomínacom konaní podľa zákona č. 307/2016 Z. z. platobný rozkaz sp. zn. 16Up/1879/2020, ktorým uložil žalovanému, aby v lehote do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobcovi istinu 7.015,89 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 7.040,81 eur od 27.12.2017 do 09.06.2020, s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 7.028,35 eur od 10.06.2020 do 14.07.2020, s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 7.015,89 eur od 15.07.2020 do zaplatenia a nahradil žalobcovi, prostredníctvom jeho zástupcu v konaní, trovy konania vo výške 1.102,65 eur alebo aby v tej istej lehote podal odpor s odôvodnením vo veci samej na Okresný súd Banská Bystrica.

2/ Platobný rozkaz bol vydaný na základe návrhu žalobcu, ktorý bol Okresnému súdu Banská Bystrica doručený dňa 02.10.2020 (č. I. 45 spisu).

3/ Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Podľa názoru žalovaného, zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,“ a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „všetky predpoklady

použitie na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.“ Krajský súd Prešov vo svojom rozsudku zo dňa 26.08.2019 sp. zn. 8Co/49/2019, K. opätovne uviedol nasledovný právny názor: „Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Rešpektujúc ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka žalobca listom zo dňa 07.12.2017 označeným ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s prislúšenstvom“ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 20.08.2017 (splátka, s ktorou bol pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace) a preto s poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba začala plynúť 20.08.2017 a uplynula 20.08.2020. Keďže žalobný návrh bol doručený na okresný súd až 02.10.2020, žalobcom uplatnený nárok je premlčaný. List zo dňa 31.10.2017 označený ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorou žalobca upozorňuje žalovaného, že je v omeškaní so splátkou zročnou dňa 20.08.2017 viac ako 3 mesiace. V zmysle rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica rozsudkom zo dňa 27.02.2019 sp. zn. 41Co/3/2019 (: „Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka je kogentné, čo znamená, že nie je možné sa od neho odkloniť. Premlčacia doba potom plynie od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada. Odvolací súd uvádza, že za účelom určenia začiatku plynutia premlčacej doby (správnosť ktorého odvolateľ namieta) je potrebné aplikovať ust. § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach a veriteľ využil svoje právo dané ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začala plynúť odo dňa splatnosti nesplatennej splátky. Odvolací súd zdôrazňuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§ 565) začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Ustanovenie § 103 OZ predstavuje lex specialis voči § 101 OZ, čo znamená, že premlčacia doba nezačína plynúť od okamihu, kedy sa záväzok stal splatný (teda kedy bol dlžník vyzvaný na splatenie celej pohľadávky), ani od okamihu využitia práva podľa § 565 OZ veriteľom, ale od okamihu splatnosti tej splátky, kvôli ktorej k zosplateniu došlo.“ Okrem toho, Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov, v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, aj v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 08.01.2019 sp. zn. 3Co/151/2018 uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru: „Zákonné ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a potom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v konaní nepreukázal písomnú výzvu banky adresovanú žalovanej na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a ktorá je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Žalobca totiž nepreukázal, aby banka skutočne doručila takúto výzvu žalovanej. Výzvu na úhradu dlhu totiž nenapíňa list zo dňa 02.12.2012 označený ako „vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlžného zostatku“ (č. l. 137 spisu). Žalobca teda v konaní nijako nepreukázal, že doručil písomnú výzvu klientovi banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách adresovanú žalovanej. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka, teda žalovanej. Nestačilo teda len písomnú výzvu vyhotoviť, ale ju aj odoslať a doručiť dlžníkovi. V súvislosti s písomnou výzvou klientovi banky je potrebné dodať, že vo vzťahu k tejto listine nebolo preukázané,

žeby táto písomnosť existovala a žeby bola žalovanej aj reálne doručená.“ Keďže žalobca existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

4/ Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že odpor považuje v celom rozsahu za neodôvodnený a s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave. Žalovaný v podanom odpore neuviedol žiaden dôvod, pre ktorý by mal byť platobný rozkaz zrušený. Aktívnu legitímáciu žalobcu v tomto spore preukazuje oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané doporučené pod číslom zásielky T., čo preukazuje podací hárok. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučené do dispozičnej sféry žalovaného. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupom žalobca riadne hmotnoprávne preukázal svoju aktívnu legitímáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. V rozsudku sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.06.2003 Najvyšší súd SR vyslovil právny názor, že „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.“ Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania svojej aktívnej legitímácie žalobca súdu predložil, už v žalobe, aj výzvy svojho právneho predchodcu - banky. Predloženými výzvami, doručovanými žalovanému na adresu, ktorú uviedol v zmluve o úvere, žalobca preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tomto spore žalobca preukázal, že právny predchodca vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu, svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní, čo vyplýva aj z predloženého výpisu z účtu. Nakoľko žalovaný napriek výzve banky bol viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho dlhu voči banke, na ktorého zaplatenie bol preukázateľne vyzvaný, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu, došlo riadne a platne, čím je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto spore. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú žalovaným, túto žalobca nepovažuje za dôvodnú, nakoľko už v žalobe uviedol, že v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 06.12.2017 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 19.12.2017 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Predmetné oznámenie prevzal žalovaný dňa 19.12.2017, a teda lehota 7 dní na zaplatenie dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu, uplynula dňa 26.12.2017. Od 27.12.2017 je žalovaný v omeškaní s jeho uhradením. Premlčacia lehota pre zaplatenie celej sumy dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu podľa § 101 OZ začala plynúť dňa 27.12.2017 a žalovaná pohľadávka tak bola dňa 02.09.2020 uplatnená na súde v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. Žalobcom uplatnený nárok tak v čase začatia konania nebol premlčaný. Záver o počiatku plynutia premlčacej doby zostatku úveru najskôr dňom doručenia predčasného zosplatnenia dlhu s výzvou na zaplatenie je podporený aj výkladom ust. § 565 OZ, podľa ktorého k zosplatneniu dlhu nemôže dôjsť predtým ako bude výzva na zosplatnenie doručená dlžníkovi (tento záver pri zhodnej právnej úprave vyplýva aj z rozhodnutia NS ČR sp. zn. 21 Cdo 456/2006, podľa ktorého „dovolať správne v této souvislosti uvádí, že bylo na věřiteli, zda a případně kdy svého oprávnění požadovat zaplacení celé pohledávky (zůstatku úvěru s příslušenstvím) využije, a že splatnost celé pohledávky nemůže nastat dříve, dokud věřitel nepožádá dlužníka o její zaplacení z důvodu prodlení se zaplacením splátky (splátek); pro splatnost celé pohledávky není významné, kdy věřitel mohl dlužníka z důvodu jeho prodlení se splátkami o zaplacení celé pohledávky nejdříve požádat, ale zda a kdy se rozhodl svého oprávnění využít a zda, popřípadě kdy ho tedy o zaplacení celé pohledávky skutečně požádal, neboť by jinak měl vůči dlužníku nadále nárok jen na sjednané splátky“). Taktiež žalobca poukazuje na právny názor vyjadrený v rozhodnutí NS ČR, sp. zn. 21Cdo/426/2005, podľa ktorého „splatnost celé pohledávky pro nesplnění některé splátky nastáva až okamžikem, kdy věřitel dlužníka o její zaplacení požádal, nikolo okamžikem, kdy tak v souladu se smluvním ujednaním učinit mohl“. Zároveň žalobca dáva do pozornosti aj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.11.2019 sp. zn. 11Co/60/2019 potvrdzujúce jeho argumentáciu v tomto prípade, kde ako odvolací súd uvádza: „...V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že pokiaľ by následná zročnosť celého dlhu mala mať za následok začiatok plynutia premlčacej doby celého dlhu od prvej omeškanej splátky, posunul by sa začiatok

plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcej po prvej z nich a takýto následok je neprípustný, pretože inštitút zročnosti celého dlhu, ako strata výhody splátok, predstavuje sankciu pre dlžníka a prostriedok ochrany veriteľa, a nemôže tak mať pre veriteľa uvedený nepriaznivý následok.“ Žalovaným namietaná bezúročnosť úveru je v tomto prípade irelevantná, nakoľko žalobca si v tomto konaní uplatňuje len svoj nárok na zaplatenie istiny so zákonným úrokom z omeškania, t.j. neuplatňuje si nárok na úroky ani poplatky. Tvrdenia žalovaného sú účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. Nárok žalobcu považujú za dôvodný a preukázaný.

5/ Žalovaný vo vyjadrení k vyššie uvedenému vyjadreniu žalobcu uviedol, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho, zakladá aktívnu legitimáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. NS SR v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.03.2018, aj v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, a teda ani samotné oznámenie o postúpení pohľadávky nepreukazuje aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v tomto konaní. Žalovaný zotrváva na doterajších vyjadreniach, v zmysle ktorých žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitimáciu. Podľa názoru žalovaného za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 1Co/301/2019, v zmysle ktorého: „Rovnako správne v tomto smere súd prvej inštancie poukázal okrem iného i na závery vyslovené v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. marca 2018 sp. zn. 7Cdo/26/2017, podľa ktorého podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Možno dodať, že za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách pritom nie je možné považovať výzvu na úhradu dlžnej sumy, resp. upozornenie na možné zosplatenie vyhlásením mimoriadnej splatnosti, pokiaľ sa vo výzve neodkazuje na postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Spotrebiteľ totiž vo výzve musí byť upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. Žalobca v danom prípade nepreukázal, že by jeho právny predchodca pred postúpením pohľadávky takúto výzvu reálne žalovanému spotrebiteľovi.“ Rešpektujúc ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka žalobca listom zo dňa 06.12.2017 označeným ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 21.08.2017 (splátka, s ktorou bol pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace) a preto s poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba začala plynúť 21.08.2017 a uplynula 21.08.2020. Keďže žalobný návrh bol doručený na Okresný súd až 02.10.2020, žalobcom uplatnený nárok je premlčaný. List zo dňa 02.11.2017 označený ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorou žalobca upozorňuje žalovaného, že je v omeškaní so splátkou zročnou dňa 21.08.2017 viac ako 3 mesiace. Uvedený právny názor potvrdzujú okrem vyššie uvedených skutočností aj nasledovné súdne rozhodnutia: Uznesenie Krajského súdu Žilina zo dňa 29.01.2019 sp. zn. 11Co/13/2019: „Dlžník je v zásade povinný plniť celý dlh jednorazovo, dohodou dlžníka a veriteľa alebo rozhodnutím súdu môže byť založené i plnenie dlhu v splátkach. Pri plnení v splátkach ide vlastne o dvojakú dobu splatnosti, keďže jednak je stanovená doba plnenia (splatnosti) jednotlivých splátok a súčasne je určená i splatnosť celej pohľadávky určená poslednou splátkou. Ak dlžník plnil v splátkach, nezaplatenie jednej alebo viacerých splátok v čase ich splatnosti nespôsobuje bez ďalšieho splatnosť celého dlhu. Každá zo splátok totiž predstavuje samostatný dlh, ktorý veriteľ môže samostatne uplatňovať na súde. Súčasťou podmienok splatnosti jednotlivých splátok môže byť i určenie, že pre nesplnenie niektorej splátky je veriteľ oprávnený žiadať celý zvyšok pohľadávky naraz (§ 565 OZ). Ide o podmienenú výhodu splácať dlh v splátkach. Ak dlžník nedodrží dohodu o včasnom splnení dohodnutých splátok, stráca výhodu splátok za predpokladu, že veriteľ požiadá o zaplatenie celej pohľadávky, resp. nezaplateného zvyšku pohľadávky naraz. Uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky je v právomoci veriteľa, ktorý toto právo môže, ale nemusí uplatniť. Ustanovenie § 565 OZ o strate výhody splátok je modifikované vo vzťahu k plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, a to od 01.11.2008, kedy nadobudol účinnosť zák. č. 379/2008 Z. z. tak, že veriteľ je v prípade nesplnenia niektorej splátky oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie celého zvyšku pohľadávky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením

splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (aktuálne § 53 ods. 9 OZ). Pokiaľ ide o premlčanie splátok, platí, že premlčacia doba tu začína plynúť osobitne vo vzťahu ku každej splátke odo dňa jej splatnosti a premlčacia doba ohľadne celej pohľadávky v prípade straty výhody splátok začína plynúť odo dňa splatnosti nezaplatenej splátky. V nadväznosti na uvedenú zákonnú úpravu odvolací musí prisvedčiť odvolacím námietkam žalovaného, že premlčacia doba nezačína plynúť od dátumu, kedy bol úver zosplatený, ale od splatnosti splátky, pre ktorú bol úver zosplatený.“ Rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 14.08.2018 sp. zn. 6Co/44/2018: „Odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje s vysloveným právnym záverom súdu prvej inštancie, že s ohľadom na skutkový stav, ako bol v spore zistený vykonaným dokazovaním, premlčacia doba práva žalobcu uplatneného žalobou začala plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú právny predchodca žalobcu zosplatnil predčasne úver poskytnutý žalovanej. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh /tak ako v tomto spore/ stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplateného dlhu sa teda začína plynúť skôr ako dôjde k zosplateniu dlhu, a to dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený.“ Rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 25.01.2016 sp. zn. 23Co/35/2015: „Z uvedeného vyplýva, že § 53 ods. 8 OZ v citovanom znení upravoval tzv. stratu výhody splátok v spotrebiteľských veciach oproti ostatným (nespotrebiteľským) veciam osobitne tak, že toto právo (zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej splátky) môže veriteľ, ktorý je dodávateľom, uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (teda, na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy, nie okamžite po omeškaní so zaplatením splátky) a keď (na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy) súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Je teda zrejmé, že citované ustanovenie § 53 ods. 8 OZ stanovuje okamih a podmienky uplatnenia práva na zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie splátky v spotrebiteľských veciach, ale nemení osobitným spôsobom upravený začiatok plynutia premlčacej doby, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal zročným celý dlh. Ak potom začiatok plynutia premlčacej doby pri plnení dohodnutom v splátkach, ako aj v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh podľa § 565 OZ, upravuje osobitne § 103 OZ tak, že premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, nemožno použiť všeobecnú právnu úpravu začiatku plynutia premlčacej doby podľa § 101 OZ, v zmysle ktorej premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.“

6/ Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 11.05.2021 o 12,15 hod., na ktoré predvolal obe strany sporu, a to prostredníctvom ich právnych zástupcov. Právny zástupca žalobcu, ktorý predvolanie na pojednávanie prevzal dňa 26.04.2021, v podaní súdu doručenom dňa 04.05.2021 svoju neúčast', ako aj neúčast' žalobcu na pojednávaní ospravedlnil s tým, že o odročenie pojednávania nežiadal. Právny zástupca žalovaného predvolanie na pojednávanie prevzal dňa 05.05.2021, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil a o odročenie pojednávania nežiadal.

7/ Vzhľadom na vyššie uvedené, súd pojednávanie vykonal v neprítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov.

8/ Žalobca pred pojednávaním súdu doručil podanie, v ktorom uviedol, že spolu s výzvou právneho predchodcu zo dňa 31.10.2017 označenou ako „Tretia upomienka“, súdu predložil aj podací hárok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovanému na adresu ním uvedenú a to pod číslom zásielky T. dňa 31.10.2017, čo vyplýva priamo z podacieho hárku na boku na jeho ľavej strane, kde je tento dátum uvedený. Žalobca zároveň súdu oznámil, že žalovaný počas súdneho konania zaplatil časť svojho dlhu, a to nasledovnými platbami: platba zo dňa 10.9.2020 vo výške 24,92 eur, platba zo dňa 28.10.2020 vo výške 28,84 eur, platba zo dňa 28.12.2020 vo výške 2,45 eur, platba zo dňa 26.1.2021 vo výške 0,30 eur, platba zo dňa 24.2.2021 vo výške 0,58 eur a platba zo dňa 23.3.2021 vo výške 10,07 eur. Z dôvodu tejto čiastočnej úhrady pohľadávky po začatí súdneho konania žalobca zoberal žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 67,16 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť.

9/ Nakoľko k vyššie uvedenému čiastočnému späťvzatiu došlo pred začatím prvého pojednávania, keď v spore predbežné prejednanie sporu nariadené nebolo a nejde o spor uvedený v ust. § 146 ods. 2 CSP, súd konanie v späťvzatej časti zastavil bez toho, aby zisťoval prípadný nesúhlas/súhlas žalovaného s týmto späťvzatím. Na toto rozhodnutie súd aplikoval ust. § 145 ods. 2 CSP.

10/ Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie listinami, ktoré súdu predložil výlučne žalobca, a to so žalobou (č. I. 8 až 44 spisu) a tiež s jeho posledným podaním (č.I. 86-89 spisu), keď iné dôkazy navrhnuté neboli. Súd pritom nepovažoval za nevyhnutné pre rozhodnutie o veci vykonať iné dôkazy, ktoré žalovaný (v spore v pozícii spotrebiteľa) nenavrhol (§ 295 CSP).

11/ Pokiaľ ide o poukaz na možnú aplikáciu ust. § 295 CSP, súd ju zvažoval z dôvodu, že nárok uplatnený žalobou posúdil ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože žalované nároky vyplývajú zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj keď je žalovaný v spore zastúpený advokátom, aplikácia § 295 CSP, na rozdiel od ust. § 296 CSP, vylúčená nie je (§ 291 ods. 3 CSP).

12/ Vykonaným dokazovaním, ako aj vychádzajúc zo skutkových tvrdení žalobcu, ktoré žalovaný nepoprel, súd zistil, že žalovaný dňa 29.11.2016 uzavrel s M. zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebného úveru na splatenie spotrebiteľských úverov vo výške a mene úveru 7.530,- eur. Vrátenie úveru bolo dohodnuté v 60 splátkach vo výške 158,12 eur (z toho mesačná splátka poisťného 6,10 eur), s tým, že splatnosť prvej anuitnej splátky bola dohodnutá dňa 20.12.2016 a splatnosť poslednej anuitnej splátky (termín konečnej splatnosti úveru) bola dohodnutá na 20.11.2021. V tzv. základných podmienkach zmluvy, a to v ich bode 4 je uvedené, že termín splatnosti istiny a úroku je totožný s dátumom splatnosti mesačnej anuitnej splátky, ktorá pozostáva zo splátky istiny a úroku. Termín splatnosti mesačnej anuitnej splátky (t.j. istiny a úroku) je ku dňu, ktorý sa číselne zhoduje s dátumom splatnosti prvej anuitnej splátky uvedenej v bode č. 1 tohto článku. V základných podmienkach zmluvy, a to v ich bode 5 písm. b) je uvedené, že v prípade nesplácania úveru je banka oprávnená v súlade s Obchodnými podmienkami (ktoré podľa čl. III. bod 6 zmluvy tvoria jej neoddeliteľnú súčasť) vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v súlade s Obchodnými podmienkami, ak je dlžník v omeškani s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie vyzvaný.

13/ Z avíz o zadaní platieb na č.l. 18 p.v a 19 spisu vyplýva, že M. v deň uzavretia predmetnej zmluvy poukázala na účet žalovaného č. ú. B. sumu 356,- eur a č. ú. B. sumu 7.174,- eur, keď na druhom mieste uvedený účet je uvedený v bode 1 tzv. základných podmienok zmluvy ako účet pre čerpanie - na splatenie zostatku spotrebiteľských úverov č. XXXXXXXXXXXXXXXX poskytnutý M. s tým, že ak výška úveru podľa tejto zmluvy bude prevyšovať zostatok(y) úveru(ov), resp. záväzkov dlžníka, na splatenie ktorých boli použité finančné prostriedky z tohto úveru, bude príslušný rozdiel poukázaný na účet dlžníka uvedený v základných podmienkach úveru časť „účet pre čerpanie úveru“ (išlo o účet B. špecifikovaný ako číslo účtu pre čerpanie - bezúčelová časť).

14/ Z listiny na č. I. 33 spisu vyplýva, že žalovaný z dohodnutých mesačných splátok vo výške 158,12 eur zaplatil len prvé dve splátky, t.j. išlo o splátku splatnú 20.12.2016 a 20.01.2017.

15/ Dňa 09.02.2017 M. a žalovaný uzavreli Dodatok k zmluve o poskytnutí flexipôžičky reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX, predmetom ktorého bola dohoda o odklade anuitných splátok v počte šesť od 20.2.2017 do 20.07.2017 tak, že dátum prvej anuitnej splátky/splátky úrokov po zmene je 20.08.2017 a mesačná anuitná splátka/splátka úrokov predstavuje 158,03 eur (č. I. 26 p.v. a 27 spisu).

16/ Z listiny na č. I. 33 spisu vyplýva, že žalovaný mesačnú splátku, splatnú pôvodne dňa 20.02.2017, po uzavretí dodatku k zmluve splatnú 20.08.2017, neuhradil a dňa 31.08.2017 mu M. vyúčtovala poplatok za upomienku (podľa výšky poplatku 1,50 eur išlo o prvú upomienku - viď bod 7 tzv. základných podmienok zmluvy), dňa 02.10.2017 mu vyúčtovala ďalší poplatok za upomienku (podľa výšky poplatku 4,- eur išlo o ďalšiu upomienku - viď bod 7 tzv. základných podmienok zmluvy) a napokon dňa 31.10.2017 mu vyúčtovala poplatok za ďalšiu upomienku, resp. upozornenie vo výške 4,- eur.

17/ Žalobca k žalobe pripojil list vyhotovený M. dňa 31.10.2017 označený ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“, ktorý podľa poštového podacieho hárku Slovenskej pošty, a.s. na č. I. 35 spisu odoslal doporučenou zásielkou žalovanému na adresu uvedenú v úverovej zmluve. V uvedenom liste M. žalovanému oznámila, že voči nemu eviduje pohľadávku po lehote splatnosti vo výške 489,08 eur pozostávajúcu z istiny 40,81 eur, úrokov 438,77 eur a poplatkov 9,50 eur a súčasne žalovaného vyzvala na okamžité zaplatenie dlžnej sumy s tým, že v opačnom prípade bude požadovať, aby vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere.

Zároveň bolo v liste uvedené, že upomienka je generovaná automaticky a banka si za ňu účtuje poplatok v zmysle platného Cenníka M.

18/ Zo súčtu dlžnej istiny (40,81 eur) a úroku (438,77 eur), t.j. zo sumy 479,58 eur vyplýva, že táto zodpovedá viac trom dlžným splátkam, ktorých výška bola dohodnutá v dodatku k úverovej zmluve na 158,03 eur. Súčasne z toho, že ide o tretiu upomienku, ktorej predchádzali upomienky zo dňa 02.10.2017 a 31.08.2017 (k tomu viď odseky 14 až 16 odôvodnenia) vyplýva, že musí ísť o splátky, ktoré boli splatné 20.08.2017, 20.09.2017 a 20.10.2017.

19/ Listom zo dňa 07.12.2017 označeným ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“, ktorý bol žalovanému doručený dňa 19.12.2017 (č. l. 38 a 38 p. v. spisu), M. žalovanému oznámila, že z dôvodu, že napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradil dlžnú pohľadávku z titulu zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 29.11.2016, dňom vyhotovenia listu vyhlásila predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 7.844,65 eur, z toho istina 7.309,46 eur, ktorá sa úročí úrokom z omeškania s tým, že zostatok úveru je potrebné zaplatiť do 7 dní od doručenia listu.

20/ Listom zo dňa 06.03.2020 M. žalovanému oznámila, že ku dňu 02.03.2020 svoju pohľadávku zo zmluvy s VS XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 29.11.2016, spolu so všetkými úrokmi a ostatným príslušenstvom a zabezpečením zriadeným vo vzťahu k pohľadávke, postúpila na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom 811 07 Bratislava, Mýtna 48, IČO:35 831 154 (č. l. 40 spisu). Z poštového podacieho hárku Slovenskej pošty, a.s. na č. l. 41 spisu vyplýva, že list bol odoslaný žalovanému doporučenou zásielkou dňa 09.03.2020 na adresu uvedenú v úverovej zmluve, ktorá je adresou na ktorej žalovaný prevzal výzvu na predčasné splatenie úveru.

21/ Na základe takto ustáleného skutkového stavu sa súd, s ohľadom na obranu žalovaného, ako prvou otázkou v spore zaoberal otázkou existencie aktívnej legitímácie žalobcu, pričom dospel k záveru, že táto nie je daná. Podľa názoru súdu je, vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému z M. na žalobcu, zmluva o postúpení pohľadávok neplatný právny úkon.

22/ Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 524 a nasl. V prejednávanej veci postupom bola banka, a preto súd pri svojom rozhodovaní musel zohľadniť i špeciálnu úpravu postúpenia pohľadávky obsiahnutú v zákone č. 483/2001 Z. z. o bankách (konkrétne v ust. § 92 ods. 8). V tomto ustanovení zákon č. 483/2001 Z. z., ako špeciálny právny predpis, upravoval osobitný postup pri postúpení pohľadávky inej osobe vrátane osoby, ktorá nie je bankou. Zákonnými podmienkami pre takéto postúpenie boli: 1. existencia splatnej pohľadávky, 2. písomná výzva banky dlžníkovi a 3. dlžníkove omeškanie so splnením dlhu trvajúce nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Tieto skutočnosti ako zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky na inú osobu výslovne vymedzil Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 s tým, že ide o predpoklady kumulatívne.

23/ V danom prípade právny predchodca žalobcu nespĺnil pred postúpením pohľadávky jednu zo zákonom vyžadovaných podmienok a keďže ide o podmienky, ktoré musia byť splnené súčasne, tak nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky v súlade so zákonom a teda platne (§ 39 Občianskeho zákonníka). V danom prípade bola v čase postúpenia pohľadávka voči žalovanému splatná a s jej zaplatením bol nepochybne v omeškaní nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní. Žalobca však netvrdil a ani nepreukázal, že by M. písomne vyhotovila a následne zaslala, resp. inak dala do dispozície žalovaného (iba v takomto prípade by výzva plnila svoj účel), výzvu podľa prvej vety ust. 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca preukázal, že M. poslala v roku 2017 žalovanému dva listy. Jednak (v poradí tretiu) upomienku ohľadne omeškania sa splatením splátok úveru, ktorá súčasne žalovaného upozorňovala na možnosť žiadať predčasné splatenie úveru a jednak oznámenie o predčasnom splatení úveru. Upozornenie na zosplatenie a oznámenie o zosplatení však nemožno považovať za písomnú výzvu podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, nakoľko ide o úkony vykonané z dôvodu zákonnej úpravy vyplývajúcej z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Po oznámení o zosplatení úveru v októbri 2017 a následného uplynutia 90 dní omeškania však banka, podľa výsledkov dokazovania,

nevyhotovila a nedala do dispozície žalovaného žiadnu výzvu, to až do 02.03.2020, kedy však už žalovanému oznámila postúpenie pohľadávky na žalobcu.

24/ Keďže súd dospel k záveru, že žalovaná pohľadávka bola na žalobcu postúpená v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a teda s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka neplatne, súd žalobu z dôvodu nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu zamietol.

25/ Súčasne súd dospel k záveru, že je tu aj ďalší dôvod na zamietnutie žaloby, a to premlčanie nároku, ktoré namietal žalovaný vo vyjadrení k žalobe.

26/ Žalovaný nárok sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe uvedenej v ust. § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.“

27/ V ďalšom ustanovení, ktorým je druhá veta ust. § 103 Občianskeho zákonníka je uvedené „inak“, a to, že „ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.“

28/ Z ustanovenia citovaného v predchádzajúcom odseku, podľa názoru súdu, vyplýva, že v prípadoch, kedy dlžník stratí tzv. výhodu splátok, ako tomu bolo aj v predmetnom spore, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky.

29/ V prejednávanej veci došlo k účinnosti zosplatnenia doručením listu M. zo dňa 07.12.2017 žalovanému, teda dňa 19.12.2017. Premlčacia doba začala vo vzťahu k tomuto nároku plynúť nie od 20.12.2017, ale už odo dňa splatnosti nesplnenej splátky, s ktorou bol v čase upozornenia (upomienka zo dňa 31.10.2017) v omeškaní. Dňa 31.10.2017 bol žalovaný nepochybne v omeškaní so zaplatením splátky splatnej 20.08.2017, 20.09.2017 a 20.10.2017. V čase zosplatnenia bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace len s jedinou splátkou, a to so splátkou splatnou dňa 20.08.2017. V danom prípade tak premlčacia doba začala plynúť dňom 21.08.2017, pričom žalobca pohľadávku voči žalovanému uplatnil na súde až dňa 02.10.2020 (č.l. 45 spisu), teda po uplynutí premlčacej doby, ku ktorému došlo dňa 21.08.2020.

30/ Nakoľko súd zistil dva dôvody pre zamietnutie celej žaloby, a to najmä nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a potom aj premlčanie nároku, tak ďalšími skutočnosťami, ktoré strany uvádzali vo svojich podaniach, týkajúcimi sa výšky žalovanej pohľadávky, sa súd už nezaoberal, pretože by to bolo nadbytočné.

31/ Vzhľadom na takýto výsledok sporu, súd priznal právo na náhradu trov konania žalovanému, ktorý mal v spore prevažný úspech. Za jeho neúspech totiž možno považovať len tú časť sporu, ohľadne ktorej bolo konanie zastavené, pretože zastavenie konania v tejto časti zavinil žalovaný, keď vykonal úhrady v celkovej sume 67,16 eur až po podaní žaloby. V percentuálnom vyjadrení tento „neúspech“ predstavuje 0,82% a úspech 99,18%. Žalovanému tak vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu rozdielu medzi jeho úspechom a „neúspechom“, teda v rozsahu tzv. čistého úspechu, ktorý predstavuje 98,36%. Na toto rozhodnutie súd aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP.

32/ O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne tunajší súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z

akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien.